

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 3380-09
28 נובמבר 2012

לפני: השופט אילן איטח
נציגת ציבור עובדים גב' רונית כהן
נציגת ציבור מעבידים גב' לוני גולדשטיין

הנתבע: **אנטון אקסלרד**
ע"י ב"כ עו"ד יעל אמר-רוזנברג

-

הנתבע: **1. אקסלנס נשואה פנסיה (אחדות) בע"מ**
ע"י ב"כ עו"ד שרון (שביט) כפתורי ועו"ד איתי ויסמן
2. יובלים ניהול קופות גמל וקרן השתלמות בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד טל שנהר-נוי

החלטה

1. לפנינו תביעה ובה עותר התובע לפצותו בגין שתי עילות: הראשונה - נזק שנגרם לו בתחילת שנת 2008 בשל איחור בביצוע ההוראה על העברת כספי הצבירה בקרן הפנסיה בניהול הנתבעת 1 לקרן הפנסיה בניהול הנתבעת 2; השניה – לטענת התובע במעבר בין שנת 2005 ל-2006 "נעלם" מכספי הצבירה בקרן הפנסיה של הנתבעת 1 סכום של 600 ₪ ונתבעת 1 התחייבה לפצותו בסך של 950 ₪ - התחייבות שלא קויימה.

2. הנתבעת 1 (להלן – **אקסלנס**) טענה כי האיחור בהעברת הכספים אינו רובץ לפתחה, והתובע אף הודה בכך במכתבו מיום 17.6.08, וכי האשם רובץ לפתחה של הנתבעת 2 (להלן – **יובלים**). יובלים, אשר צורפה לתובענה כנתבעת נוספת מאוחר יותר¹, טוענת כי האחריות לאיחור רובצת על אקסלנס.

העילה הראשונה – העברת כספי הצבירה באיחור

3. שתי הנתבעות הן "חברות מנהלות" של קרנות פנסיה חדשות, וככאלה הן כפופות להוראות **חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים, תשס"ה – 2005** (להלן – **החוק הפיקוח**); הוראות **תקנות מס הכנסה (כללים לאישור וניהול קופות גמל)**, **תשכ"ד – 1964**; ולהוראות המפקח של שוק ההון, הביטוח והחיסכון שבמשרד האוצר (להלן – **המפקח**) שמוצאות מעת לעת בחוזרים.

¹ כתב תביעה מתוקן מיום 12.07.09. לכתב תביעה זה צורף כנתבע נוסף גם סוכן הביטוח בתקופה הרלוונטית – מר חיים חכם, אך התובענה כנגדו נמחקה בהסכמה בישיבה מיום 1.10.09.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 09-3380
28 נובמבר 2012

4. כולם מסכימים כי כללי ניווד כספי צבירה מ"קרון מעבירה" (במקרה זה אקסלנס) ל"קרון מקבלת" (במקרה זה יובלים) מוסדרים בחוזרי המפקח. לענייננו רלוונטי חוזר פנסיה 2005-3-17 מיום 23.8.05, שתוקן בחוזר פנסיה 2007-3-2 מיום 1.2.07 (להלן – **חוזר 2005 ו- חוזר 2007**, בהתאמה, וביחד – **חוזר הניוד**)².

5. עוד אין מחלוקת כי ניווד כספי הצבירה של התובע מאקסלנס ליובלים בוצע באיחור, לעומת המועד שבו צריך היה להתבצע אילו נהגו הכל בהתאם לחוזרים הרלוונטיים. השאלה שלפנינו היא על מי האחריות לאותו איחור. קודם לכן נפנה לבחינת העובדות הרלוונטיות.

הרקע העובדתי

6. התובע, יליד 1940, הצטרף לקרון פנסיה כללית (ללא מרכיב של ביטוח שאירים ונכות) בניהולו של אקסלנס בחודש 9/05.

7. ביום 26.11.07 נפגש התובע עם מר אייל שליפר, מנהל התפעול של אקסלנס. מלכתחילה ביקש התובע להפגש עם מנכ"ל הקרון דאז – מר אייל שלזינגר, אך נוכח עומס בעבודתו של האחרון התקיימה הפגישה עם מר שליפר.

לטענת התובע, באותה פגישה הוא הביע את חוסר שביעות רצונו מביצועי והתנהלות אקסלנס וביקש להעביר עד ליום 31.12.07 את כספי הצבירה לקרון פנסיה אחרת. לטענת התובע, בפגישה הנ"ל הנחה אותו מר שליפר כי לצורך העברת כספי הצבירה די בהתראה של 3 שבועות.

מר שליפר הכחיש את גרסת התובע. לטענתו, באותה פגישה נדון נושא אחד ויחיד והוא טענות התובע בקשר לפער בסכומי הצבירה בין הדו"חות השנתיים השונים שקיבל; לטענתו באותה פגישה לא עלה עניין עזיבתו של התובע, ובכל מקרה הוא לא אמר לתובע שדי בשלושה שבועות לצורך העברת הכספים לקרון אחרת; עוד טען מר שליפר כי אין הגיון בהבטחה שכזו שכן, הגם שטכנית ניתן לעמוד בפרק זמן שכזה, מימושה תלוי בגורמים נוספים כגון, הקרון המקבלת ומילוי מצידה אחר הוראות המפקח על שוק ההון המסדירות מעבר שכזה.

8. לאחר ששקלנו את גרסאות הצדדים לא שוכנענו במידה הנדרשת להעדיף את גרסת התובע דווקא, ואלה טעמינו בתמצית: האחד, מדובר בגרסה מול גרסה ונטל ההוכחה מוטל על התובע; השני, גרסת התובע היא גרסת בעל דין שמטבע הדברים דרוש לה סיוע, ולא מצאנו טעם להעדיף את גרסתו על פני זו של מר שליפר; השלישי, לא רק שלעדות התובע אין סיוע, הרי שמכתבו של התובע מיום 2.12.07 מחליש את גרסתו³. ובמה דברים אמורים: מדובר במכתב שהופנה למנכ"ל

² חוזרי הפנסיה האמורים צורפו כנספחים ב/1 ו- ב/2 לתצהיר מר שלזינגר.
³ נספח א' לתצהיר מר שליפר.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 3380-09
28 נובמבר 2012

אקסלנס בהמשך לפגישה מיום 26.11.07 עם מר שליפר. במכתב מזכיר התובע את עניין הדו"חות ומבקש להסדיר את המחלוקת לגבי הדו"חות. אין שם כל איזכור או התייחסות לעזיבתו את אקסלנס, כפי שמתבקש מההקשר אילו עניין זה אכן עמד על הפרק. חיזוק למסקנה זו ניתן למצוא במכתבו של מר שליפר אל התובע, נושא תאריך 1.1.08⁴, בתשובה למכתבו של התובע מיום 2.12.07 – שם משיב מר שליפר לתובע כי לא "נעלם" מחשבונו סכום כסף (העילה השניה), אך כ"מחווה שירותית של רצון טוב הוחלט 'לפנים משורת הדין' לזכות" את חשבונו של התובע ב- 950 ₪. מחווה שירותית שכזו מתיישבת יותר עם הטענה לפיה בשיחה האמורה כלל לא עלה עניין עזיבת אקסלנס. לטענת התובע אין ללמוד ממכתבו דבר לעניין תוכן הפגישה עם מר שליפר. לטענתו, מאחר ולא נדרשה הסכמת אקסלנס למעבר ליובלים הוא לא התייחס במכתב זה לעניין המעבר. לטעמינו, מדובר בהסבר דחוק. מההקשר של המכתב המדבר על "הסדר" של בעיה במועד קרוב כל כך להעברת הכספים, קשה להסביר העדר התייחסות לעניין המעבר. כאמור, הדבר מתיישב פחות עם המחווה השירותית. כך או כך, אפילו נתעלם מעניין המכתבים האמורים די בשני הנימוקים הראשונים כדי לקבוע שלא הורם הנטל להוכיח את הטענה בדבר ההתחייבות להעביר תוך 3 שבועות.

לטענה נוספת של התובע בדבר קיומה של ראיה נוספת לאותה התחייבות נטענת, נדרש בהמשך (סעיף 13 להלן).

נדגיש, איננו קובעים כי טענת התובע נבדלה מליבו. איננו בוחני כליות ולב. לא מן הנמנע שבמהלך הפגישה הנ"ל נשאלה על ידי התובע שאלה צדדית לגבי פרק הזמן שדרוש להעברה, זאת נוכח חוסר שביעות רצונו מקיומן של בעיות בדו"חות של אקלנס. לא מן הנמנע כי בתשובה לשאלה שכזו אף ניתנה תשובה המתייחסת ל- 3 שבועות. תשובה שלטענת התובע, תואמת את מה שנמסר לו על ידי סוכן הביטוח. אך וכפי שכבר ציינו, לא שוכנענו כי מר שליפר התחייב באותה פגישה כטענת התובע כי ההעברה תבוצע תוך 3 שבועות, ובודאי שלא שוכנענו כי ההתחייבות כוונה לתאריך יעד של 1.1.08.

לבסוף נציין, כי לטעמינו למחלוקת עובדתית זו אין רלוונטיות בכל הנוגע ליחסים של התובע ואקסלנס זאת נוכח המסקנות בהמשך. עמדתנו זו נבהיר בעיתה.

9. ביום 11.12.07 חתם התובע בפני מר חיים חכם, בתקופה הרלוונטית סוכן ביטוח עצמאי בענף הפנסיה (להלן – **הסוכן**), על טופס בקשה להעברת כספי הצבירה מקרן הפנסיה בניהול אקסלנס לקרן הפנסיה שבניהול יובלים (להלן – **הבקשה**).

10. הבקשה הועברה ע"י הסוכן למשרדי יובלים אשר מצידה חתמה על הבקשה ביום 12.12.07⁵.

⁴ נספח ט' לתצהיר התובע.

⁵ סייפאת סעיף 7 לתצהיר מר שלזינגר.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 09-3380
28 נובמבר 2012

11. לטענת התובע הנסמכת על מידע שנמסר לו – כך נכתב בתצהירו, הבקשה נשלחה מיובלים לאקסלנס בפקס כבר ביום 12.12.07. אקסלנס מכחישה את קבלת הפקס. התובע לא הסביר ממני הוא למד על המידע. מחקירתו הנגדית של מר שליפר השתמע כי התובע למד על כך מהסוכן⁶, שלא הובא לעדות. כך או כך, טענה זו לא רק שלא נתמכת בראיות ישירות היא אף לא נתמכת בעדות של עד יובלים – מר שלזינגר, ולפיכך, אנו קובעים שהיא לא הוכחה.

12. כך או כך, ביום 25.12.07 נשלחה הבקשה מיובלים לאקסלנס בדואר אלקטרוני⁷ (להלן – **הדוא"ל מיום 25.12.07**). על עובדה זו חלוקים אקסלנס ויובלים. לטענת אקסלנס, הדוא"ל מיום 25.12.07 נשלח שלא לכתובת הדואר האלקטרוני שנועדה לכך ובכל מקרה לא היה בידה לאשר כי הדוא"ל האמור הגיע. לטענתה במסגרת בדיקה שעשו בעקבות כתב התביעה ניסו לאתר את הדוא"ל הנ"ל אך זה לא אותר. טרם שנתייחס למחלוקת נמשיך בתיאור העובדתי.

13. בראשית חודש פברואר 2008 פנו יובלים והסוכן לאקסלנס בקשר לטיפול בבקשה (שנגעה גם לבקשה של עמית נוסף באקסלנס – בנו של הסוכן). כעולה מעדותו של מר שליפר המקובלת עלינו, בעקבות הפניה נשלחה הבקשה בשנית הפעם לדואר האלקטרוני שלו.

לאחר שנבדקה הבקשה, פנה מר שליפר לנציגת יובלים – הגב' מ.ג. (להלן – **נציגת יובלים**), וביקש לשלוח את שתי הבקשות – זו של התובע וזו של העמית הנוסף, כשהן **"מלאות וחתימות (עם תאריך עדכני)**. נא לשלוח עוד השבוע על מנת שנעביר את הכספים במעבר הקרוב – 13/03/08"⁸. נבהיר כי בקשת מר שליפר לקבל בקשה חתומה עם תאריך עדכני, נעוצה בהוראות המפקח לגבי מגבלת חלוף הזמן שבין חתימת העמית לבין העברת הבקשה לקרן המעבירה (במקרה זה אקסלנס).

טוען התובע בסיכומיו כי מתוכן פנייתו הנ"ל של מר שליפר לנציגת יובלים שבה הוא האיץ ביובלים לפעול מהר כדי להעביר את כספי הצבירה עד ליום 15.3.08 ניתן ללמוד על ההתחייבות שנתן לתובע להעביר את כספי הצבירה תוך 3 שבועות. אין בידינו לקבל את הטענה, ודאי משטענה זו לא נטענה מראש ומשהתובע בחר שלא לעמת את מר שליפר עם הטענה בחקירתו הנגדית.

14. בו ביום, 25.2.08, שלחה נציגת יובלים למר שליפר את הבקשה **"בשנית"**⁹ עם חתימה של התובע, לכאורה חתימה מיום 24.2.08 (להלן – **הבקשה המתוקנת**). כבר בשלב זה יאמר כי התובע מכחיש שחתם בשנית על הבקשה, ולמעשה אין מחלוקת שהוא לא חתם שוב על הבקשה

⁶ עמ' 9 לפרוטוקול ש' 19 – 20.

⁷ נספח א' לתצהיר מר שלזינגר - במועד התצהיר מנכ"ל יובלים.

⁸ נספח ג' לתצהיר מר שלזינגר.

⁹ נספח ד' לתצהיר מר שלזינגר.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 09-3380
28 נובמבר 2012

במועד הלכאורי¹⁰ כך שהמסקנה המסתברת היא שמאן דהוא (ככל הנראה) נציגת יובלים או עובד אחר של יובלים¹¹ הוא שתיקן את תאריך החתימה.

במאמר מוסגר – והגם שהדבר חורג מהדרוש להכרעה בסכסוך שלפנינו – נדגיש כי תיקון הבקשה כאמור הוא מעשה שלא יעשה, בלשון המעטה, ויש לקוות כי יובלים והמפקח יפיקו את הלקחים הנדרשים ויפעלו לכך שמקרים דומים לא ישנו.

15. ביום 18.3.08 הועברו כספי הצבירה של התובע מאקסלנס ליובלים. התובע למד על מועד ההעברה רק בעקבות מכתב של יובלים, נושא תאריך 8.5.08, המידע את התובע על ביצוע ההעברה ומועדה¹².

16. נוכח הגילוי של התובע על מועד ביצוע ההעברה הוא פנה לאקסלנס לקבלת הסברים. אלה ניתנו לו, ככל הנראה, במכתבו של מר שליפר מיום 22.5.08 – עליו השיב התובע במכתבו מיום 17.6.08¹³, כך:

1. "הריני מאשר קבלת מכתב מיום 22.05.08.

2. בנושא העברת קרן הפנסיה אשר בבעלותי אל 'יובלים' אני קבלתי את המסמכים ואין לי כל טענות כלפיהם.
....."

מאוחר יותר ולאחר בירור מול יובלים, שב התובע וחזר בו מ"העדר הטענות" כלפי אקסלנס זאת נוכח עובדות שנמסרו לו על ידי יובלים.

17. לשלמות התמונה נציין את העובדות הבאות:

א. לפי הדו"ח השנתי של אקסלנס לשנת 2007¹⁴ לתובע נצבר נכון ליום 31.12.07 סכום של 616,776.69 ₪. ליובלים הועבר בגין התובע סכום של 585,937.85 ₪¹⁵. לפיכך "הפער" הוא 30,838.84 ₪, שלטענת התובע נובע כולו מתשואה שלילית של אקסלנס.

ב. בשלהי שנת 2008 פנתה אקסלנס ליובלים וטענה כי יש להחזיר לה, מתוך כספי הצבירה של התובע, סכום של 13,927.55 ₪ וזאת משסכום זה נכלל בטעות בכספי הצבירה של התובע (להלן – **הסכום העודף**). סכום זה הועבר על ידי יובלים לאקסלנס. יובלים הודיעה על כך

¹⁰ עדות מר שלזינגר בעמ' 19 לפרוטוקול ש' 17 – 18.

¹¹ עדות מר שלזינגר בעמ' 19 לפרוטוקול ש' 25 עד עמ' 20 ש' 3.

¹² נספח ד' לתצהיר התובע.

¹³ נספח ב' לתצהיר מר שליפר.

¹⁴ נספח א' לתצהיר התובע.

¹⁵ נספח ד' לתצהיר התובע.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 3380-09
28 נובמבר 2012

לתובע רק בדיעבד – במכתבו של מר שלזינגר מיום 8.12.08¹⁶ - והפנתה אותו לאקסלנס, ככל שיש לו השגות על כך.

הגורם האחראי לעיכוב – האם אקסלנס?

18. קודם שנבחן את שאלת האחריות לעיכוב, ראוי כי נציג, ולו בקליפת אגוז, את ההוראות הרלוונטיות לענייננו מתוך חוזר הניוד, שכולל הוראות מדוקדקות לגבי דרך ניווד כספי הצבירה:

- א. החוזר מבחין בין קרן מעבירה (אקסלנס) לקרן מקבלת (יובלים).
- ב. הוראת מבוטח לניוד הכספים צריכה להינתן על גבי "כתב הוראה והתחייבות בלתי חוזרת" (נספח א' לחוזר הניוד).
- ג. תוקף ההוראה מותנה, בין היתר, בכך שהקרן המקבלת תחתום על "כתב ההתחייבות" לא יאוחר מ- 21 ימי עסקים ממועד חתימתו של המבוטח העובר.
- ד. במקרה של התובע, עם חתימת הקרן המקבלת על כתב ההתחייבות נוצר "מועד קובע".
- ה. תוך 10 ימי עסקים מהמועד הקובע מחויבת הקרן המקבלת להעביר לקרן המעבירה "קובץ מרכז" בנוסח הקבוע בנספח ב' לחוזר. לפי חוזר הניוד על הקובץ המרכז לכלול מסמכים שונים ובכלל זה: כתב ההתחייבות האמור, פירוט המועד הקובע וכן הצהרה חתומה של עובד הקרן המקבלת בדבר נכונות המועד הקובע.
- ו. את הקובץ המרכז יש להעביר לכתובת דואר אלקטרוני יעודית שנקבעה על ידי הקרן המעבירה.
- ז. לפי סעיף 7 א לחוזר 2005, כפי שתוקן בחוזר 2007, יום העברת הכספים יהא ה- 15 "בכל חודש שלאחר החודש הקלנדרי העוקב לחודש בו התקבל" בקרן המעבירה הקובץ המרכז.

19. עיקר הטענות של התובע ושל יובלים המופנות כלפי אקסלנס מבוססות על הטענה שביום 25.12.07 הועברה לאחרונה, בדואר אלקטרוני, הבקשה של התובע. טענה זו נבחן להלן, אך קודם נזכיר כי את טענת התובע כאילו הבקשה הועברה לאקסלנס בפס ביום 12.12.07 דחינו, משזו לא הוכחה.

20. כאמור, לטענת יובלים (והתובע על יסוד טענת יובלים) ביום 25.12.07 היא שלחה את הבקשה לאקסלנס בדואר אלקטרוני. לטעמינו טענה זו לא הוכחה, ואלה טעמינו בתמצית:

- א. הנטל להוכיח את משלוח הדואר האלקטרוני האמור מוטל על הטוען למשלוח זה – במקרה זה יובלים (והתובע). אקסלנס הכחישה כי קיבלה מיובלים את הודעת הדואר האלקטרוני הנטענת.

¹⁶ נספח ה' לתצהיר מר שלזינגר. בסיכומי התובע ננקב משום מה התאריך 12.8.08, ככל הנראה בשגגה. שכן – לעניין החזרת הסכום האמור אין בתכתובת שבין הצדדים (נספחים ו' – ז' לתצהיר התובע), שהיא מאוחרת ליום 12.8.08, כל איזכור לסוגיה זו.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 09-3380
28 נובמבר 2012

ב. יובלים או התובע כלל לא העידו את מי ששלחה את אותה הודעת דואר אלקטרוני נטענת וגם לא המציאו "אסמכתה" על כך שהודעת הדואר האלקטרוני אכן הגיעה ליעדה.

ג. התובע מתייחס למשלוח הבקשה המתוקנת ע"י נציגת יובלים ולכך שנכתב בה כי הבקשה נשלחת בשנית. לטענתו משמעות הדבר שהפעם הראשונה היתה ב- 25.12.07, והשניה ביום 25.2.08. אין בידינו לקבל את הטענה. מעיון בסעיף 18 לתצהירו של מר שליפר ומעדותו עולה כי הטפסים במתכונת החסרה נשלחו בתחילת חודש 2/08 בעקבות פניית יובלים והסוכן לבדוק מדוע לא בוצע המעבר, אלא שאז גילה ליקויים שונים בהם ובעקבות בקשתו נשלחה הבקשה המתוקנת "בשנית" – שלפי שיטת יובלים היא השלישית בסך הכל: הראשונה - ביום 25.12.07, ולגביה יש מחלוקת אם התקבלה באקסלנס, השניה - בתחילת 2/08, והשלישית – ביום 25.2.08.

במאמר מוסגר ועל מנת למנוע הישנות תקלות הנובעות מהעדר אישור מסירה של פניה בדואר אלקטרוני, ראוי כי המפקח יבחן דרכים לכך, כגון: דרישה לקיומו של אישור קבלה על קבלת בקשת העברה בדואר אלקטרוני.

21. יתרה מזאת – אפילו נניח כי נשלחה ההודעה הנטענת לא יהיה בכך כדי להועיל, ונסביר: לטענת יובלים (והתובע על יסוד טענת יובלים) הודעת הדואר האלקטרוני נשלחה לכתובת pensia@xnes.co.il. לפי חוזר הניוד נדרש ש"הודעה" לקרן המעבירה תועבר לכתובת דואר ייעודית שנקבעה. אקסלנס טענה כי הכתובת הייעודית שלה, עוד מאמצע שנת 2007, היא הכתובת maavarim@xnes.co.il. לטעמינו לא הוכח כי הכתובת אליה נשלחה ההודעה מיום 25.12.07 היא הכתובת שנועדה לקבלת ההודעות האמורות.

אקסלנס תמכה את טענתה בעדותו של מר שליפר, שלפי הנטען הוא זה שטיפל בעדכון הכתובת וכן צרפה תדפיס, מתוך אתר משרד האוצר, של כתובות דואר אלקטרוני ייעודיות כאמור, ובכלל זה של אקסלנס¹⁷.

מנגד טוענת יובלים כי התדפיס אינו מוכיח את הנטען, שכן בתחתיתו מצויין "הדף עודכן ביום 25/2/2009". אין בידינו לקבל טענה זו, שכן צודקת אקסלנס שהערה בתחתית הדף אין משמעה בהכרח כי אקסלנס היא שעדכנה את כתובתה ויתכן שחברה מנהלת אחרת עשתה זאת. יתרה מכך, גם אם התדפיס אינו מספק, הרי שתדפיס זה נתמך בתצהירו ועדותו של מר שליפר. וכנגד אלה לא הובאה כל ראיה ממשית. יובלים נבנית על הנאמר על ידי מר שלזינגר במהלך חקירתו הנגדית¹⁸ ובה הוא אישר, מתוקף היותו מנכ"ל אקסלנס, כי הכתובת אליה שלחה יובלים היא

¹⁷ נספח ד' לתצהיר מר שליפר.
¹⁸ עמ' 21 לפרוטוקול ש' 18 ואילך.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 09-3380
28 נובמבר 2012

כתובת הדואר האלקטרוני הייעודית. לטענתו, הוא אף וידא "לפני הדיונים שגם קרנות אחרות שלחו למייל זה". אנו מתקשים לקבל טענה זו. לא ברור מדוע נוכח המחלוקת העובדתית הברורה בעניין זה לא טרח מר שלזינגר לציין דברים אלה בתצהירו. בסעיף 9 לתצהירו - כל שטען היה שזו היתה הכתובת הידועה ליובלים ובהמשך ציין כי למיטב ידיעתו גם קרנות אחרות שלחו לאותה כתובת.

22. אולם גם אם הודעת הדוא"ל מיום 25.12.07 שנשלחה מוענה לכתובת הנכונה, לא יהיה בזה כדי להועיל – כאמור משמסירת ההודעה לא הוכחה.

23. יתרה מזאת, אין מחלוקת כי יובלים לא שלחה ביחד עם אותה הודעת דוא"ל את כל המסמכים הדרושים, למשל הצהרה של עובד הקרן והתחייבות בלתי חוזרת של יובלים¹⁹. הצהרה זו צורפה רק ביחד עם הבקשה מיום 25.2.08.

24. ולבסוף וזה העיקר – אין מחלוקת כי יובלים לא המציאה לאקסלנס "קובץ מרכז". משכך לא קמה לפי החוזר החובה להעביר את הכסף (ראו סעיף 18 ה' לעיל). למעשה, יובלים הודתה בעניין זה בדיון מיום 6.10.10, שם נאמר מפי ב"כ יובלים "לשאלת בית הדין אני מאשרת כי אכן הקובץ עבר רק בחודש פברואר 2008, ולכן מבחינת אקסלנס הם יכלו להעביר את הכסף רק ב- 15/04/08"²⁰.

25. נוכח האמור לעיל שוכנענו כי אקסלנס היתה מודעת לראשונה לבקשת ההעברה של התובע רק בחודש פברואר 2008. משכך, גם לא נפל כל פגם בדרישת מר שליפר, על יסוד האמור בחוזר הניוד, לקבל טופס בקשה שמועד החתימה של המבוטח תואם את דרישת החוזר.

נוכח מסקנה זו, ביחסים שבין התובע לאקסלנס ממילא לא היתה חשיבות לטענת התובע לגבי הבטחה לנייד את כספי הצבירה תוך 3 שבועות, שכן ממילא בין יום 25.2.08 ליום העברת הכספים – 18.3.08 ובשים לב ליום השבת, חלפו כ- 3 שבועות.

26. משזו מסקנתנו, הרי שלא הוכח כי נפל פגם בהתנהלות אקסלנס, ודין התביעה כנגדה בעילה זו להדחות. משזו מסקנתנו, נותר לבחון את אחריותה של יובלים.

הגורם האחראי לעיכוב – חלקה של יובלים

27. כאמור התובע חתם על הבקשה ביום 11.12.07. יובלים מצידה חתמה על הבקשה (כתב ההתחייבות) ביום 12.12.07, משכך "המועד הקובע" הוא יום 12.12.07.

¹⁹ ניתן להשוות בין הצרופות לפניה הנטענת מיום 25.12.07 (נספח א' לתצהיר מר שלזינגר) לבין המסמכים שנוספו לפניה מיום 25.2.08 (נספח ו' לתצהיר מר שליפר).

²⁰ עמ' 2 לפרוטוקול ש' 2 – 3.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 09-3380
28 נובמבר 2012

לא מקובלת עלינו טענת יובלים בסעיפים 35.6 – 35.7 לסיכומיה לפיה מאחר שהיא יכולה היתה לחתום על הבקשה תוך 21 ימי עסקים הרי שהמועד הקובע הוא 9.1.08. טענה זו טוב היה אלמלא נטענה, ולטעמנו היא חסרת תוס לב. שכן הקובע אינו עד מתי יכולה היתה יובלים לחתום על כתב ההתחייבות, אלא מתי חתמה למעשה. לפי האמור בתצהירה היא חתמה ביום 12.12.07 – וזה הקובע.

במאמר מוסגר נעיר כי לכאורה יובלים כלל לא חתמה על הבקשה ביום 12.12.07. מה שנחתם באותו יום הוא טופס ההצטרפות לקרן הפנסיה. חתימת כתב ההתחייבות (שהוא נספח לחוזר הניוד) על ידי יובלים נעשתה רק מאוחר יותר. בכל מקרה, נוכח התנהלות יובלים יש לראות בה כמי, שלכל המאוחר ביום 25.12.07, התכוונה לחתום על הבקשה – ובהתאם יש לקבוע את "המועד הקובע".

28. לפי החוזר, משנוצר "מועד קובע" היה על יובלים, תוך 10 ימי עסקים, להעביר לאקסלנס את הבקשה, כפי הוראות החוזר. דהיינו, לכל המאוחר היה על יובלים להעביר את "הקובץ המרכזי" עד ליום 24.12.07 או 25.12.07²¹ (נוכח הוראות החוזר לגבי מועד העברת הכספים, אין למועד המדויק חשיבות).

29. אלא שיובלים לא עשתה כן, ובכך היא זו שגרמה לעיכוב בניוד כספי הצבירה מאקסלנס ליובלים.

30. בשלב זה – השאלה המתעוררת היא מהו משך העיכוב שחל בהעברת הכספים. לפי סעיף 7 א' לחוזר הניוד (ראו סעיף 18 ז' לעיל) יום העברת הכספים יכול היה להיות ב- 15.2.08, ונסביר: אילו יובלים היתה שולחת את הקובץ המרכזי במועד שלטענתה היא העבירה לאקסלנס את הבקשה, הרי שהחודש בו היה מתקבל קובץ זה היה חודש 12/07. מכאן שהחודש "העוקב" של חודש זה הוא חודש 1/08, ומכאן שה- 15 "שלאחר החודש העוקב" הוא יום 15.2.08.

משדחינו את טענת התובע לגבי התחייבות אקסלנס להעביר את הכספים תוך 3 שבועות, ומשהתובע לא טען כי יובלים יצרה בפניו מצג כי ההעברה תבוצע תוך 3 שבועות - ממילא לא ניתן לקבוע כי יום העברת הכספים צריך היה להיות 15.1.08.

31. לאור האמור עולה כי חל עיכוב בן 32 ימים בהעברת כספי הצבירה של התובע מאקסלנס ליובלים (פער הזמן שבין 15.2.08 ל- 18.3.08).

²¹ ככל שיום יי בטבת, שחל ביום 19.12.07, אינו יום עסקים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 09-3380
28 נובמבר 2012

שיעור הנזק

32. נוכח העיכוב בניוד כספי הצבירה של התובע ומשאין חולק כי התשואה של אקסלנס בתקופה שמיום 15.2.08 ועד ליום 18.3.08 היתה שלילית בשיעור שהוא גבוה מהתשואה השלילית של יובלים בתקופה המקבילה הרי שעל פני הדברים ברי כי העיכוב גרם נזק לתובע בשיעור הפער שבין התשואות של הקרנות האמורות.

33. באשר לשיעור הנזק הגענו לכלל מסקנה כי נדרשת השלמת טיעון ועדכון התחשיב. השלמת הטיעון נדרשת גם נוכח הוראות המפקח בחוזר הכרעות עקרוניות 2011-4-1 (להלן – **חוזר פיצוי בגין איחור**), ובמיוחד סעיפים 5 ו-9 ב' לחוזר.

34. **השלמת הטיעון תשמע ביום 13.1.13 בשעה 15:00**. לצורך ייעול הדיון, עד ליום 25.12.12 תמציא אקסלנס לבית הדין פירוט, נתמך בתיעוד או תצהיר, של יתרת התובע ליום 15.2.08 וכן את שיעור התשואה לתקופת הפער כאמור בסעיף 32 לעיל. בית הדין ער לנטען בסעיף 74 לסיכומי אקסלנס, אך בהעדר אסמכתאות לנתונים המופיעים שם מתבקש האמור. עד ליום 25.12.12 תמציא יובלים לבית הדין פירוט, נתמך בתיעוד או תצהיר, באשר לשיעור התשואה לתקופת הפער.

ככל שהתובע יחלוק על הנתונים שיומצאו כאמור, הוא יגיש הודעה מנומקת עד ליום 6.1.13.

העילה השניה – תשלום הפיצוי

35. אין לנו צורך להידרש לקיומו של פער כזה או אחר בדו"חות, ממילא אקסלנס לא חולקת כי התחייבה לפצות את התובע בסכום של 950 ₪. מכאן שהמחלוקת היחידה היא האם סכום זה הופקד אם לאו לחשבונו של התובע.

36. מעדותו של מר שליפר שנתמכה בתדפיס מצב החשבון של התובע – נספח ז' לתצהירו של מר שליפר, עולה כי נכון ליום 31.12.07 זוכה חשבונו בסכום של 950 ₪. נתון זה לא נסתר ולפיכך, דין התביעה כנגד אקסלנס בעילה זו להדחות.

סוף דבר - חלקי

37. דין התביעה כנגד אקסלנס להדחות.

38. באשר לתביעה כנגד יובלים, יש להמתין להחלטה המשלימה בעקבות השלמת הטיעון **ביום 13.1.13 בשעה 15:00**, הכל כאמור בסעיף 34 לעיל.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ק"ג 09-3380
28 נובמבר 2012

39. באשר להוצאות המשפט, לרבות ביחסים אל מול אקסלנס – עניין זה יוכרע עם מתן ההחלטה המשלימה.

לאור האמור בסעיפים 14 סיפא ו- 20 סיפא לעיל, תעביר יובלים למפקח העתק מהחלטה זו.

ההחלטה תשלח לצדדים בפקס עם אישור מסירה טלפוני.

התיק יובא לעיון האב"ד ביום 26.12.12.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשע"ג, (28 נובמבר 2012), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

גב' לוני גולדשטיין
נציגת ציבור עובדים

אילן איטח, שופט

גב' רונית כהן
נציגת ציבור עובדים